

No només estius a Cadaqués

Gabriel Mora

Casa Abril

Tamariu

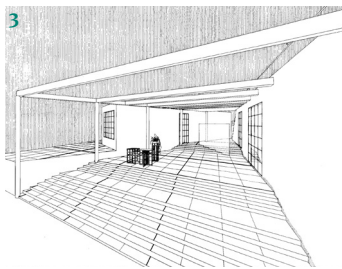
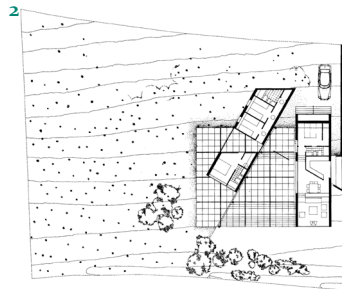
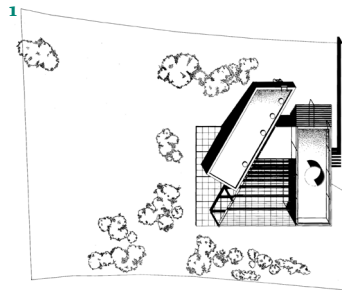
1978

Gabriel Mora

1 Planta coberta amb l'escalinata, la coberta d'herba i el solàrium

2 Planta

3 Perspectiva de la pèrgola que uneix els dos volums, des de l'escalinata

< **Carmina Sanvisens i Gabriel Mora** al Solar del Ros (1890), propietat de la família Sanvisens, 15 anys abans de construir la Casa MPS

L'afincament definitiu a Cadaqués va ser als voltants de 1983, en conèixer la Carmina Sanvisens, amb qui vàrem començar a compartir una casa llogada al casc antic del poble, juntament amb el Tevi Terradas i l'Anna Saura. Durant deu anys vam conèixer durant les vacances tres arquitectes i una gran cuinera. En aquest cas, l'únic nen era l'Aureli, el nostre fill.

La meua atracció pel mar, però, i concretament pel mar de la Costa Brava, s'inicia a Tamariu, quan tenia 4 anys i compartíem casa entre els meus pares, el pare era pintor, i una família d'escultors, els Ros. D'aquells llargs estius a Tamariu, un paradís a tocar de Barcelona, en aquells temps de tren, autobús i tartana, es feia molt llarg d'arribar-hi, però en tinc un gran record. És allí on, ja d'arquitecte, l'any 1976, després de treballar juntament amb l'Albert Viaplana i l'Helio Piñón, amb qui vaig compartir despatx durant 8 anys, i estant a l'escola com a ajudant de Moneo, em van encarregar una casa a Tamariu. Una casa dins d'una gran finca que dominava la cala del poble i que contenia una casa feta per Ramon Duran i Reynals.

La casa Abril va adoptar una forma abstracta, influenciada per la casa Malaparte a Capri, sigui quin sigui el seu vertader arquitecte (doncs existeix l'absurda discussió de si va ser obra d'Adalberto Libera o del seu propietari, l'escriptor Curzio Malaparte), i volguent-se desmarcar de l'elegant populisme noucentista de la casa de Duran i Reynals. Finalment, la casa no es va construir.

Després d'aquella bonica experiència, tot i que vaig rebre altres encàrrecs a partir de les meves estades a Tamariu, cap es va ubicar allà, i varen passar molts anys fins que no vaig tenir un altre cop l'oportunitat de construir allí on estiejava. Aquest lapse de temps però, el vaig aprofitar per conèixer a fons les cases a Cadaqués de Peter Harnden i Gianfranco Bombelli, per una banda, i les de Federico Correa i Alfonso Milá, per l'altra, a més de la de Coderch. Totes aquestes cases les vam anar visitant amb l'Ignasi Solà-Morales i en Tevi Terradas.

Durant els anys d'estudiant i després de professor a l'Escola, Cadaqués era un referent que anava sortint al llarg dels anys sense esgotar-se, tant per la riquesa de la seva arquitectura popular com per la singularitat geogràfica i urbana, però varen ser aquests arquitectes els qui varen situar Cadaqués també com a referent de la intervenció moderna en el context de l'arquitectura popular.

La següent oportunitat va sorgir quan amb la Carmina vam decidir passar pàgina, abandonar la casa on vivíem amb els nostres amics i construir la nostra primera casa a Cadaqués.

Amb aquesta casa, començà tota una nova etapa de la nostra vida, en què Cadaqués deixà de ser exclusivament un entorn d'estiueig, i passà a formar part, també, de la nostra vida professional.